

Olv.: Jób 7,1-4.6-7 – 1Kor 9,16-19.22-23 – Mk 1,29-39
Péter házában. Kafarnaum környékén

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Isten hozta a Testvéreket!

Amikor ide jövünk vasárnapról-vasárnapra, akkor az élet Forrását keressük, azt Aki a világosságot adja. Hiszen nagyon sok sötétséggel találkozunk ebben a világban. Még a szívünk is elsötétedhet. A gonosz betelepédhet a szívünkbe, pedig az az Isten területe! Ebben a szentmisében kérjük Isten megvilágosító kegyelmét, hogy oszlassa el ezt a sötétséget. Szülessen fény, világosság a mi szívünkben, hogy *befogadhassuk az Isten szeretetét*. Ha ez a szeretet eltölt bennünket és tovább is adjuk, akkor nemcsak a mi szívünk lesz fényhordozó, nemcsak a mi szívünk lesz az Istené, hanem a világban is több lesz a világosság.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Jézus eljövételével valami elkezdődött ebben a világban, valami egészen új. Jézus ezt így mondja: “Elérkezett a megváltástok! Elérkezett hozzátok az Isten országa!”

A megváltással és az Isten országával kapcsolatosan érdemes megjegyezni Jézus egy válaszát, amikor a farizeusok belekötöttek, mert meggyógyított egy beteget és megbocsátotta bűneit. Azt mondta a farizeusoknak, akik megbotráncoltak, - a botráncoló ember azért botráncol, mert magát különbnek tartja mindenkinél, - Mi könnyebb, ha azt mondom: fogd ágyadat és járj, vagy ha azt: megbocsáttattak bűneid?

A megváltás, ami Jézussal érkezett hozzánk, két területen sajátos:

***a gyógyítás
és a sátán kötelékeiből való kiszabadítás, vagyis a bűnök bocsánata.***

Az ószövetségi Szentírás is megjövendöli a Messiásnak ezt a kétfajta megnyilatkozását. A 103. zsoltár arról beszél, hogy majd, amikor eljön a Messiás, *meggyógyítja minden gyöngeséged és megbocsátja minden bűnöd*. Nekünk is fontos odafigyelni erre a kétfajta megköötözöttségre. Az egyiket szenvedjük és bevalljuk, a másiktól szenvedünk, csak nem valljuk be.

Az egyik megköötözöttség a betegség.

Szenvedjük és bevalljuk. Az ember lehet *beteg* és ez adott esetben alig elhordozható terhet is jelenthet. Erről szól az egész gyógyítástörténet.

Ezen a héten, 11-én lesz a betegek világnapja. Itt a mi templomunkban is összegyűlnek kórházunkból az orvosok, nővérek és igyekszünk az ő felelősségtudatukat mélyíteni. Erre igen nagy szükségük van, mert megalázott helyzetben vannak ezek az emberek. Ez a mai társadalom legkevésbé a nővérek és orvosok munkáját értékeli.

A másik megköötöttség a bűn.

Ezt szenvedjük, de mintha tagadnánk, mintha nem akarnánk róla tudomást venni. Ameddig lehet, addig igyekszünk titkolni. Mit jelent az, hogy uralkodik rajtunk a bűn? Mit jelent az, hogy az ember ostoba, önző döntéseket hoz? Ezek a döntések következményekkel járnak. Ezek igen is rátelepednek az életünkre és az egész környezetünkre is. Nagyon nehéz bevallani, hogy az ember tévedhet, hibázhat, rosszat is tehet, talán elhatározott szándékkal is. Ezt is tagadjuk. Azt akarjuk elhitetni mindenkivel és magunk is elhisszük, hogy ha teszünk is rosszat, az olyan véletlenszerű.

Jézus, amikor meghirdeti Isten országának a földre-jöttét, akkor ezen a két területen nyilatkoztatja ki hatalmát: *a betegséggel és a bűnnel kapcsolatosan*. Múlt vasárnap elméltünk arról, mit is jelent a megváltás? Mit jelent az, hogy Jézussal eljött az Isten hatalma? Mit jelent az, ha mi is úgy gondoljuk, akkor Isten segítségével lehetünk olyan erősek, hogy nem uralkodhat rajtunk a rossz? Belénk mar, újra meg újra megaláz, mert gyarló emberek vagyunk.

De ha Istennel szövetkezünk, ha a szent Isten szentségét tudatosítjuk, *vagyis elfogadjuk az Isten szeretetét*, akkor ez az egyetlen megmentő Erő, az egyetlen lehetőségünk! Ha az ember felismeri azt, hogy ő Istennek fontos. Nincs más lehetőségünk! Ha az ember valakinek fontos, akkor szárnyat kap. Akkor az ember mindenre képes. Akkor az ember azért, akinek ő fontos, minden áldozatra kész.

***Ez a megújulás:
amikor az ember legfontosabb törekvése az,
hogy miképpen tehet jót Istennek,
aki őt megajándékozta szeretetével.***

Gondoljuk csak el, ha egyre többen fölismernénk ezt, micsoda láncolat indulna el. Mindegyikünk, akik itt vagyunk rádöbbenénk arra, hogy az Isten szeretete betöltheti a szívünket és ezt komolyan gondolnánk, akkor ez a szeretet nem hagyna többé nyugton minket. *Ez tovább akar áradni!* Ha mi értékeljük azt, hogy az Istennek mi fontosak vagyunk, az Isten minket szeret, akkor erre válaszolni kell nemcsak az Istennek, akinek hálát adunk, de válaszukból az emberek is éljenek.

***Isten azt akarja, hogy az Isten fölismert jóságát, szeretetét adjuk tovább.
A világ megújulásának ez a folyamata.***

Külön-külön mindegyikünk figyeljen oda arra a sötét lélekre, akit sátánnak mondunk. Aki mesefigurának változtatta magát a tudatunkban és a hitetlen világunkban. Ez a sátán az a valaki, - nevének felsorolt jelentését tudatosítsuk magunkban, - aki szétszakadoztat, széttép, a láncolatokat megszakítja, a láncszemeket elválasztja egymástól, aki elszigetel, idegenné tesz és idegenné teszi a többieket a számunkra.

Jézusnak hatalma van a sátán fölött. Kicsoda Ez, kérdezték, hogy még az ördögök is engedelmeskednek Neki? Jézus hallja, amit mond a gonosz: Tudom ki vagy, az Isten szentje. Miért szent az Isten?

Isten azért szent, mert csak szeretni tud!

A mi szentségünk is ezt jelenti: hogy szeretni, csak szeretni tudunk, *de erre nem vagyunk igazán képesek*, hogy gyűlölködni nem, rosszat tenni nem, ellenségeskedni nem, széthúzni nem, csak szeretni!

Ma azt hallottuk, hogy Jézus elhallgattatja a sátánt. Isten nem engedheti meg, hogy a sátán mondja ki az igazságot. Képzeljék el, micsoda világ az, amikor a gonosz veszi magának a bátorságot és ő oktatja ki az embereket, amikor ő úgy gondolja, hogy ő tudja az igazságot. Jézus nem engedi meg a gonosznak, hogy ő mondja ki az embereknek, hogy itt van a Messiás, itt van az Isten szentje. Itt van az a Valaki, aki csak szeretni tud! Azt olvassuk a Szentírásban, hogy az ördögök is hisznek, de ugyanakkor Isten előtt remegnek. Jézus azt várja tőlünk, hogy az ő üzenetét azok az emberek mondják ki, akik fölismerték Isten jóságát, akik fölismerték azt, hogy az Isten szeret bennünket.

Ennek a vasárnapnak ez az üzenete, hogy a mi küldetésünk kimondani Istennek ezt a megmentő jóságát, szeretetét, kimondani ezt a megváltó örömhírt.

Testvérek!

A hangsúlyt ne a gyógyító Krisztus tevékenységére tegyük. Nagy kísértés, hogy ezzel foglalkozunk. Nem. Sokkal nagyobb baj az, ami a rossz döntéseink miatt beteggé tesz bennünket, ami összezavarja a gondolkodásunkat, ami egyszerűen kifordít bennünket ember voltunkból. Bár látszólag egészségesek vagyunk, talán még jól is élünk, jólétben élünk, még gazdagok is lehetünk, közben a szívünk fölött a rossznak van hatalma. Valójában élet-halál harc folyik a szívünkért. Jézus azért a megváltó, mert az ő szíve fölött a rossznak nincs hatalma.

El ne adjuk a szívünket, mert az az Isten területe.

Agyunkat már eladtuk. Azt már összezavarták és zavarják egyfolytában. A XX. század embere különösen sokat hivatkozott a tudására, felfedezéseire és elbűvölt bennünket a nagyságunk. A XXI. század érleli a gyümölcsöt. Ha még van lehetőség, akkor jobban vigyázzunk a szívünkre. Már megbutítottak bennünket. Az ember minden gögje az eszére hivatkozik. A szívünkre jobban vigyázzunk, akkor abba nem tud annyira behatolni a világ. Jézus azt mondja: - A szívünkből származik minden jó és minden rossz. - Ennek a küzdelemnek, ennek az önmagunkkal folytatott élet-halál harcnak legyen az az eredménye, hogy a szívünkben újra helye legyen az Istennek.

Isten vegye kezébe a szívünket és birtokolja az életünket. Ha ez így van, akkor van remény arra, hogy üzenethordozók legyünk. Nem elegendő az, hogy én tudom ki az Isten és még jó kapcsolatot is alakítok ki az Istennel. A hitem, az istenkapcsolatom nem öncélú.

Az Istennel való kapcsolatunk küldetésszerű!

Isten nem engedi meg azt, hogy megelégedjünk vele és aztán bezárkózzunk a magunk világába, építsünk magunk köré olyan átjárhatatlan falat, mint amilyent a gazdagok építenek a villáik, a birodalmaik köré.

***Isten azt akarja, hogy ez a Szeretet menjen tovább.
Az emberek sorsa a kezünkben van.
Egymás kezében van a sorsunk***

A szentleckében hallottunk Pál apostolról is, aki amikor Jézussal találkozott, akkor lehullott szeméről a hályog és látott. Nagyszerű ember volt ez az előző nevén Saul. Tökéletességre törekvő, kiváló farizeus. Kényszer hatására cselekedett, mert ő, mint egy igazi farizeus úgy gondolta, hogy akkor kedves az ő élete Teremtője előtt, - a zsidók az Istent Teremtőként tisztelik, nem Jézus Krisztus Isteneként, - ha mindent megtesz és betart, amit egy farizeusnak be kell tartani. Ez a Saul azt gondolta, hogy jó cselekedetekkel megnyerheti Isten tetszését, megveheti magának a mennyországot.

Igen, Jézus azt tanítja, hogy a jó cselekedetek számítanak egyedül. De a keresztény ember nem azért teszi a jót, mert vásárolni akar mennyországot, hanem azért teszi a jót, mert ezt várja tőle az Isten. Azért teszi a jót, mert szereti az Istent. Ezért milyen országot ad az Isten, vagy milyen lesz az Isten válasza, ki tudja? Jézus azt mondta: - Szem nem látta.... -

Saul minél inkább igyekezett, annál inkább érezte, hogy ez nem megy neki. A keresztények életét látva, nem bírta őket elviselni, mert ezek az emberek szabadok voltak, Isten szeretetéből éltek, nem kényszer alatt, mint ő, aki mindig meg akart felelni. A Lélek szabadságában éltek a keresztények az Isten jóságából és közben tették a jót. "Nézzétek, hogy szeretik egymást." - mondták velük kapcsolatosan. Amikor erre rádöbbsent Saul és a hályog is leesett a szeméről, akkor lett belőle Pál. Rádöbbsent, hogy az Isten szabaddá tesz bennünket. Nem azért kerüljük a rosszat, mert rossz. Nincs ember, aki azért nem követ el bűnt, mert az rossz. A bűnben van valami jó is.

Az ember azért kerül a bűnt, mert útjában van a jónak.

Ez nagy különbség. Pál ezt ismerte föl és ettől kezdve ez határozta meg az életét.

Testvérek!

Ime a lehetőség. Jézussal elérkezett egy új, egy új világ, egy új gondolkodás.

Ez a szabadság jegyében bontakozik.
Ezt a szabadságot csak a szeretet teremti meg a szívünkben
és akkor ennek a jegyében cselekszünk.
Nem azért, mert a rosszat legyőztük.
Nem tudjuk valójában legyőzni.
De tesszük a jót és kiderül,
hogy e közben fölnövekedik az ember a lelkében és
egyre kevesebb helye marad életében a rossznak.

Ez az igazi lehetőségünk. Ez a megváltottak élete.

+ A M E N +